

Horehronie – Kristina Pelakova

Keď sa slnko skloní na Horehroní
Chce sa mi spievať, zomrieť aj žiť
Keď sa slnko skloní na Horehroní
Túžim sa k nebu priblížiť
Na tráve ležím a snívam o čom sama neviem
V tom vánku, čo ma kolíše keď je slnko najnižšie
Najkrajšie stromy sú na Horehroní
To tiché bratstvo vraví mi pod
Sem sa vždy vrátim keď ma niečo zroní,
Vravia to stromy
Na tráve ležím a snívam o čom sama neviem
V tom vánku, čo ma kolíše keď je slnko najnižšie
Keď sa slnko skloní na Horehroní
Tam niekde v ďiaľke náš zvon zvoní
Keď má ma to bolieť tak nech ma bolí
Raz sa to stratí do čiernej hory
Na tráve ležím a snívam oči tíško plačú
V tom vánku, čo ma kolíše keď je slnko najnižšie
Na tráve ležím a snívam oči tíško plačú
V tom vánku,
Čo ma kolíše keď je slnko najnižšie
Najkrajšie stromy sú na Horehroní

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych